

2. privitak

Sljedeći ulomak iz Gavranovog romana *Profesorica iz snova* trebate preraditi u strip od 10-12 sličica. Gavranove riječi slobodno možete prepisati, a narativne (pripovjedačke) ulomke prepisite u dijaloške! Nacrtani i rukom ispisani strip trebate skenirati i poslati nam u pdf formatu.

Pustite svoju maštu na slobodu!

Treći sat smo po rasporedu imali zemljopis. I tada se dogodilo pravo malo čudo kojemu se nisam nadao. Na početku sata ponovno se pojavila naša razrednica u pratnji mladoga komada.

Pomislio sam da je to studentica s Učiteljske akademije koja je došla »hospitirati« kod iskusnih profesora. Nama su, inače, tijekom prošle školske godine u razred znale dolaziti studentice, čak su neke od njih održale i predavanje, da se nauče kako je to biti profesor.

Na moje iznenađenje, razrednica reče da je naš stari profa iz zemljopisa prije mjesec dana liječničkom povjerenstvu uspio dokazati da je bolestan i da zbog problema s kralješnicom više ne može raditi kao profesor pa je otišao u invalidsku mirovinu, a ta mlada zgodna »studentica« naša je nova profesorica zemljopisa. Rekla je još i to da je ona upravo pred ljetu diplomirala i da smo mi njezina prva generacija učenika, a naša je škola njezino prvo radno mjesto u životu i da joj zato trebamo biti dobri i sve tako bla, bla, bla...

Usto je razrednica dometnula da je nova profa po godinama nama jako bliska i da ćemo se zahvaljujući tome sigurno dobro razumjeti.

Potom je razrednica otišla, a ta nova ostala je s nama. Ja sam se tek tada ozbiljno zagledao

u nju i jedva sam uspijevao doći k sebi od onoga što sam vidio. Komad je izgledao fantastično: duga crna kosa, predivno lice, tijelo poput fotomodela, izražajne napućene usne, prelijepe oči, uzak struk. A sise prva klasa: dobra trojka i, reklo bi se, s pogledom prema gore.

Osim izgleda superkomada zbunjivalo me i to što se na prvi pogled vidjelo da je zaplašena jer stoji pred punim razredom novih učenika. Bilo je očito da ima tremu. Nije nas mogla gledati dugo u oči pa joj je pogled svako malo bježao na pod ili negdje u stranu, u školske zidove ili kroz prozor.

Onda nam je i ona ponovila da to što je samo devet godina starija od nas treba značiti da ćemo se bolje razumjeti, da je ne moramo oslovljavati prezimenom, nego je možemo zvati »profesorica Stela«. Pričala je o tome kako vjeruje da ćemo i mi zavoljeti zemljopis na način na koji ga je i ona zavoljela, a ako se to dogodi, vjerovat će da je kao profesorica uspjela u svojoj »misiji«.

Potom je otpočela s prvom lekcijom, koja je nosila naziv HRVATSKA – SREDNJOEUROPSKA I SREDOZEMNA ZEMLJA. Govorila je o tome kako se Hrvatska sastoji od triju osnovnih zemljopisnih cjelina: 1) nizinske ili panonsko-peripanonske, 2) sredozemne i 3) gorske Hrvatske.

Još je dodala da Hrvatska zauzima važan »križišni položaj«, da se nalazi na razmeđu europskih civilizacija i tako dalje, i tako dalje...

Teško sam pratio njezine riječi, jer komad je tako fantastično izgledao, da sam se osjećao kao kakav »pokusni učenik« kome su u razred poslali pobjednicu izbora za Miss Hrvatske samo kako bi znanstveno provjerili hoće li se dotični učenik moći usredotočiti na njezino predavanje.